

---

**DONCS AIXÒ**

**Marcel·lí  
Borrell**



---

## Bufar

Paraula escolta que mai no m'havia proposat dir pestes d'una colla d'oficis dubtosos. I si el gremi economista és la xocolata del loro en tot magazine de ràdio i televisió, hi ha també una altra plaga mediàtica que arramba amb la realitat quotidiana. Amb el rifle virtual de mira telescòpica, apunto els Meteoròlegs (a elles també, però menys, ¡Catalunya i servidor som així, senyores!) que, dia si i nit també, anuncien diluvis com el del dijous 13 d'agost, quan la terra no donaria abast a tant de mullader. Doncs bé, vaig sortir al carrer ben armat amb el meu sofisticat paraigua Franklin qual cavaller Lancelot du Lac. Resumint: em vaig oblidar del ditxós paraigua en quatre ocasions, amb les conseqüents revenci-

---

¿Per què no  
es fa bufar els  
meteoròlegs?

¡I als polítics que  
condueixen el país!

---

llades de mala memòria de tota persona (humana) que s'oblida el paraigua, sobretot quan no plou gota. Per no dir res de la riota general amb que els/les transeünts saludaven la meva rànica imatge de gentleman britànic tipus Winston Churchill o Patrick Macnee, o Òscar Wilde, més ambidextre que els socia-tes amb l'independentisme laietà. I xino xano, ves que arribo on volia: atès que als conductors d'automòbils se'ns fa bufar per allò de l'alcohol criminalitzat, ¿per què no es fa bufar els meteoròlegs? I posats a bufar, ¡que bufin també els polítics que condueixen el país!